

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Aegritudo & mors. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

diuinis niti; cū in affecto corpore alacrior seipso fortiorque semper appareret.

IGNATII *agritudo & obitus.*

CAP. XVIII.

94. **I**GITUR defluere corpus viresque in dies pergebant, cū vigor tamen animi morbis adhuc omnibus imperaret: neque senium ipse, quamuis senex, accusare audiebatur. Ad hæc, etsi longas vitæ molestias, ita perferebat, vt etiam diuturniores ferre non abnueret, tamen ingenti desiderio ad cælestem patriam ferebatur, vbi æterni Numinis adspectu quandoque potiretur. Neque cogitare aliquando suum obitum poterat, quin exuberantes gaudio lacrymas funditaret. Quare iam annis, & morborum laborumque arumnis haustus, cū magnis idemtidem prælijs Ecclesia quateretur, DEVM cœpit multis lacrymis vrgere, iuberet se statione excedere, & quietem demum illam capere, quâ æstuan-

æstuanti animo atque in DEVM spectandum vehementiùs intento, fieri satis aliquando posset.

95. Haud irritum id votum esse, sed audiri se, factò indicio sensit. Ac mox Leonoræ Mascarenæ, nobili feminae, Philippi Regis quondam nutrici, scribens, supremùm saluere eam iussit: quippe, (quod ipsa post narravit,) postremas eas litteras fore: ceterùm quas preces in terra porrò prætermitteret, eas in cælo se vberiores pro illâ facturum. In ultimâ dein ægritudine, quamquam nihil præter ceterorum dierum consuetudinem dolebat, ipse tamen diem imminere senserat, quem summus Prætor dixisset. Itaque confessione piaculari, & epulo Christiano reficitur; (quod assolebat, quoties facere æger ipse non poterat) & sub vesperum eius diei, qui III. ante Kal. Sextiles numeratur, Patrem ad se Polancum arcessi iubet, quem virum Societas à secretis tum habebat.

96. Atque ei alia omnia suspi-
canti, placidè quieteque, summam
appetere horam ostendit: iret
proinde, Pontificemque Maxi-
mum veneratus, morituro solem-
nem noxiarum veniam postularet,
quò liberior excessus esset. Quæ
quamuis inopinatò accepit Po-
lancus, nauiter tamen, vti iussus
est, abit: inuenitque Pontificem
ad eiusmodi quidem postulata fa-
cilè, sed ægritudine tamen I G N A-
TII vehementer commotum. In-
terim domi ad Medicos curritur:
ij captis experimentis, nihil peri-
culi timendum pronuntiant. Quos
ille quidem, etsi grauius falli sen-
tiebat, nullo sibi verbulo admo-
nendos censuit: neque pro eo,
quod clam ipse norat, cõtendere;
sed in Medicorum auctoritate esse
voluit, modestè veritus ne occulti
aliquid rescisse diuinitus videretur.

97. Ita nemine metuente, die
postero (is erat Lunæ) hora post
ortum solem, cum manus cælo
sublatas, eodemque oculos defi-
xisset,

xisset, suauiter, & quâ animo quâ ore IESVM vocasset, denique inter sereni vultus indicia excessit, animamque auctori, à quo conditam acceperat, feliciter transmissit, pridie Kalend. Sextiles, anno M. D. LVI. cum annos vitæ numeraret omnino v. & LX. sed vitæ melioris xxxv. quos ille omnes traduxit in vltimâ egestate: voluntarijs rigoribus assiduè, & vel peregrinationi, vel litterarum disciplinis intentus: ac postremò cum carcere, vinculis, ærumnis creberrimè conflictatus. Quibus tamen rebus omnibus fuit superandis. Nam animus ei erat secundarum contemptor, aduersarum victor; amore in IESVM eximius, qui & hostes inferos, ceterosque in eius ruinam laborantes nouissimè omnes prostrauit. Vir ingenio planè modesto: & demissionis, quoad vixit, vnicè studioso: qui adeò cum decessurum se iam videret, noluerit neque Vicarium sibi generalem sufficere; neque familiares acci-

accire, vt ijs saluere iussis benè precaretur: neque aliud quidquam ostendere, quo ipse magni se æstimasse, aut aliquid ad iacienda Societatis fundamenta contulisse crederetur.

98. Secundùm institutam firmatamque Societatem, superstes annos fuit sedecim, viditque hanc Sociorum Collegiorumque frequentiam, vt prouincias non minus duodecim decedens reliquerit; quarum nomina hîc posuisse, pretium mihi est. Nam per Hispanias, prouinciæ formam habere Lusitania, Castellana, Arragonia, Bætica. In Italiâ, Insubres ac Tusci vnâ; Neapolis & Sicilia singulas fecere: Germania in Superiorem & Inferiorem tributa: Galliam quoque & Brasiliam, atque Indiam singuli iure prouinciali tenuerunt. Censebantur iam tum eæ prouinciæ partim Collegijs, partim domicilijs, centum: incremento cum per se magno, tum ob temporis breuitatē admirando.